

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Høring over udkast til lovforslag om ændringer af Udlændingeloven, Integrationsloven, Repatrieringsloven, sociale love og andre love

Høringsbrev fra 21. december 2018 - med svarfrist 18. januar 2019 – inden kl. 12.00

Svar til: uim@uim.dk og hsl@uim.dk og cakr@uim.dk - Sag: J. 2018-20616

Retspolitisk Forening finder endnu en gang anledning til som ved alle de seneste års utallige ændringer af udlændingeloven mv. at påpege, at Udlændinge- og Integrationsministeriets lovforslag om ændringer af reguleringen på dette område lovteknisk set forekommer uoverskuelige. Dette gælder også for det aktuelle lovforslag med mange ændringer i flere love.

Foreningen bemærker indledningsvis også, at lovforslaget tilsigter en ikrafttræden allerede den 1. marts 2019, hvilket indebærer en manglende respekt fra ministeriets side over for Folketinget, da Tinget så (vel) kun vil få 2-3 uger til at behandle lovforslaget. Med de mange spørgsmål, lovforslaget rejser, må det anses for et utilstrækkeligt tidsrum for Folketinget til en grundig behandling i udvalg, spørgsmål/svar, ændringer, betænkning mv. udover selve behandlingerne i salen. Det henstilles derfor til Folketinget at tage sig den fornødne tid til forsvarligt at kunne behandle forslaget.

Vort høringssvar her vedrører kun de retspolitisk set vigtigste forhold, og behandles kun mere overordnet. Dette skyldes kombinationen af tidspres, omfanget af denne opgaven og af andre forslag i høring netop nu.

Udlændingelovsforslaget tilsigter især at fremme hjemsendelser af flygtninge (§ 7, stk. 1-3 – flygtninge) og med disse familiesammenførte personer, ved at gå til kanten af de internationale konventioner (især EMRK og Flygtningekonventionen), således at alene disse konventioner sætter grænser for hjemsendelser. Også for ophold for visse andre udlændinge betones midlertidigheden, så hjemsendelser vil ske i større omfang. - Spørgsmålet er her, om forslaget er såkaldt signalpolitik med hjemligt sigte, eller om der vil vise sig nogen realitet i, at udlændingenes hjemlande i større omfang vil modtage egne statsborgere, hvis altså situationen ”på jorden” i øvrigt tillader det, og konventionerne muliggør det. Sammenholdt med de netop vedtagne sanktioner over for bl.a. iranske statsinstitutioner på bl.a. dansk initiativ forekommer det ikke sandsynligt, at mulighederne for at få herværende iranske statsborgere genplaceret i deres oprindelsesland.

Dette lovforslag går også ud på, at der af ministeren kan indføres midlertidige ”lofter” for antallet af familiesammenførte personer i særlige tilfælde. - Spørgsmålet er også her, om det i realiteten er muligt under behørig hensyntagen til de internationale konventioner.

Endelig lægges op til højere straffe, mere varetægtsfængsling og mindre brug af fodlænke for overtrædelse af melde- og opholdspligter. – Spørgsmålet er her, om det virker præventivt, altså fremmende for hjemrejser/-sendelser, eller om ikke effekten snarere er modsat.

Samlet set er det vor vurdering, at den del af lovforslaget dels er for restriktivt, dels næppe er praktisk realisabelt i større omfang pga. de internationale konventioner.

Integrationslovsforslaget tilsigter – ud over navneskifter på programmer, ydelser mv – øget selvforsørgelse ved nedsættelse af offentlige ydelser til husholdning, børn, bolig mv. - især efter 3 års ophold. – Spørgsmålet er her, om selvforsørgelse (= indkomst ved eget arbejde) er muligt i større omfang for de pågældende omfattede udlændinge i tilstrækkelig grad til, at ydelsesreduktionen ikke blot medfører yderligere fattigdom for personer i disse grupper, udover hvad de gældende integrationsydelser mv. allerede har haft af økonomiske konsekvenser (fattigdom for mange familier inkl. børn).

Vi kan således af socialpolitiske hensyn ikke støtte den del af lovforslaget, hvortil kommer at udlændingenes boligforhold også forringes, da kommunerne ikke længere skal finde boliger, men kun bolig/opholdssteder til de pågældende udlændinge.

Repatrieringslovsforslaget medfører øgede ydelser og adgang for flere til ydelser til repatriering til udlændinges oprindelseslande, ligesom kommunerne skal intensivere oplysning og holde kurser i repatriering. – De forhold har vi ingen bemærkninger til.

Vi finder det dog betænkeligt, at det f.eks. vil være muligt for en udlænding med dobbelt statsborgerskab (dansk + oprindelseslandets) at få repatrieringsydelse, hvis det danske statsborgerskab opgives. – En lidt ubehagelig ("stats"-)retslig pression for adgang til en økonomisk ydelse.

De øvrige lovområder undlader vi her at kommentere bortset fra, at vi ikke kan støtte, at bopælskravet for valget og valgbarhed til regioner og kommuner foreslås ændret fra 3 år til 4 år, ligesom vi ikke kan støtte den planlagte anvendelse af øen Lindholm til udrejsecenter, således som projektet indtil videre er præsenteret offentligt fra officielt hold.

København, den 16. januar 2019

Bjørn Elmquist
Formand

Peter Arnborg
bestyrelsesmedlem